DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 20 czerwca 1963 r. Nr 10 Poz. 41 – 45

TREŚĆ:

41.

ZARZĄDZENIE nr 100 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 czerwca 1963 r.

w sprawie obsługi prawnej w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

(znak: GM/2/0514/99/63)

Uchwała nr 533 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie obsługi prawnej przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń oraz banków państwowych (Mon. Pol. nr 96, poz. 406) oraz zarządzenie nr 62 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1962 r. (Mon. Pol. nr 57, poz. 270) stworzyły podstawy prawne celowego zorganizowania i prawidłowego funkcjonowania obsługi prawnej w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach resortu. Z poczynionych spostrzeżeń wynika, że nie wszyscy dyrektorzy zjednoczeń i przedsiębiorstw wykazali dostateczne zainteresowanie i troskę o pełną realizację dyspozycji, zawartych w wymienionych aktach normatywnych. W związku z powyższym zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorzy zjednoczeń zarządzą przeprowadzenie przez radcę prawnego zjednoczenia kontroli prawidłowego zorganizowania i funkcjonowania obsługi prawnej w zgrupowanych przedsiębiorstwach. W razie stwierdzenia niewprowadzenia w życie bądź nieprzestrzegania przepisów uchwały nr 533/61 Rady Ministrów i zarządzenia nr 62/62 Prezesa Rady Ministrów dyrektorzy zjednoczeń wydadzą niezbędne polecenia dyrektorom przedsiębiorstw.

§ 2. W celu utrzymania funkcjonowania obsługi prawnej zjednoczenia i przedsiębiorstwa na odpowiednim poziomie oraz zapewnienia należytej uwagi zagadnieniom prawnym o charakterze ogólnym, a w szczególności występującym w zakresie działalności przedsiębiorstw jednej branży niezbędne jest:

1) wymiana doświadczeń między radcami prawnymi przedsiębiorstw, organizowanie przez radcę prawnego zjednoczenia co najmniej raz w roku narady radców prawnych przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu,

2) sprawdzanie przez radcę prawnego zjednoczenia stanu obsługi prawnej przedsiębiorstw i odbywanie na miejscu konsultacji z dyrektorem i radcą prawnym przedsiębiorstwa,

3) przeprowadzanie konsultacji z radcą prawnym jednostki nadrzędnej przed przystąpieniem do dokonywania zmian w obsadzie obsługi prawnej przedsiębiorstwa.

§ 3. Dla zapewnienia łączności obsługi prawnej zjednoczenia z Ministerstwem niezbędne jest zobowiązanie radców prawnych zjednoczeń do:

1) porozumiewania się z Gabinetem Ministra (Zespołem Radców Prawnych) w sprawie organizowania narad radców prawnych przedsiębiorstw, aby umożliwić Ministerstwu zgłoszenie propozycji co do programu narady oraz zaplanowanie udziału przedstawiciela Ministerstwa w naradzie,

2) przedstawiania Ministerstwu spostrzeżeń i wniosków, dotyczących zagadnień prawnych zasługujących na uwagę bądź wymagających rozwiązania przez organa naczelne administracji,

3) opracowywania i przedstawiania Ministerstwu projektów aktów prawnych niezbędnych dla obsługi prawnej określonej branży budowlanej lub przemysłowej, a wymagających akceptacji Kierownictwa Ministerstwa,

§ 4. 1. W zakresie prowadzenia spraw sądowych i arbitrażowych zachodzi potrzeba zwrócenia uwagi na następujące zagadnienia:

1) radcowie prawni przedsiębiorstw zastępują przedsiębiorstwa przed sądami we wszystkich instancjach,
2) w sprawach szczególnie trudnych i skomplikowanych, o charakterze i znaczeniu przekraczającym zainteresowanie danego przedsiębiorstwa — zastępstwo przed Sądem Najwyższym powinien przejąć radca prawny nadzorującego zjednoczenia,
3) o sprawach precedensowych, których rozstrzygnięcie może mieć istotne znaczenie dla całego resortu — należy powiadamiać Ministerstwo — Zespół Radców Prawnych, który może uznać za celowe przejęcie prowadzenia czynności procesowych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym; w tych przypadkach wynagrodzenie za prowadzenie sprawy przed Sądem Najwyższym zainteresowane przedsiębiorstwo przekazuje na dochód budżetu Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Dyrektorzy przedsiębiorstw zwrócą szczególną uwagę na jakość opracowania i zasadność wniosków o założenie rewizji nadzwyczajnej od wyroków sądowych i orzeczeń arbitrażowych. Wnioski o rewizję nadzwyczajną od orzeczeń arbitrażowych powinny być podpisywane przez dyrektora przedsiębiorstwa oraz radcę prawnego, przy równoczesnym zachowaniu przepisów okólnika nr 11 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 lipca 1957 r. w sprawie trybu wnoszenia rewizji nadzwyczajnych od orzeczeń arbitrażowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 3, poz. 23).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1963 r.

Jednocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 19 Ministra Budownictwa z dnia 14 stycznia 1957 r. w sprawie zasad pracy radców prawnych w resorcie Ministra Budownictwa (Dz. Urz. MB nr 1, poz. 7),
2) zarządzenie nr 20 Ministra Budownictwa z dnia 14 stycznia 1957 r. w sprawie prowadzenia spraw sądowych i arbitrażowych oraz zastępstwa sądowego jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa (Dz. Urz. MB nr 1, poz. 8),
3) zarządzenie nr 157 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 września 1957 r. w sprawie zasad pracy radców prawnych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 34),
4) zarządzenie nr 158 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 września 1957 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 20 Ministra Budownictwa z dnia 14 stycznia 1957 r. o prowadzeniu spraw sądowych i arbitrażowych oraz zastępstwie sądowym jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 35),
5) okólnik nr 14 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 marca 1959 r. w sprawie wzmożenia obsługi prawnej w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach oraz zarządach,
6) okólnik nr 22 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 maja 1960 r. w sprawie obsługi prawnej jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

MINISTER
M. Olewiński

42.

ZARZĄDZENIE nr 103 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 5 czerwca 1963 r.

w sprawie wyjazdów krajowych i zagranicznych, związanych z wynalazczością pracowniczą, finansowanych przez przedsiębiorstwa.

(znak: WZ-WZ-1-Cz)

W związku z pismem okólnym nr 243 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1961 r. w sprawie wyjazdów krajowych i zagranicznych finansowanych przez przedsiębiorstwa (Mon. Pol. nr 98, poz. 416), ustala się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy wyjazdów krajowych i zagranicznych, związanych z wynalazczością pracowniczą, finansowanych przez przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Upoważnia się dyrektorów zjednoczeń budownictwa i zjednoczeń przemysłu materiałów budowlanych objętych planem centralnym, do podejmowania w moim imieniu, decyzji w sprawach związanych z wyjazdami zagranicznymi, o których mowa w § 1.

2. Decyzje o wyjazdach krajowych, o których mowa w § 1, podejmuje dyrektor zjednoczenia nadzorującego przedsiębiorstwo finansujące wyjazd.

3. Dyrektorzy zjednoczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, zobowiązani są do przestrzegania ustaleń instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

4. Przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych uzyskują na wyjazdy, o których mowa w § 1, zgodę Ministra.

§ 3. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw podległych radom narodowym, a nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, powinni stosować się do ustaleń i instrukcji, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. Zgodnie z pismem okólnym wymienionym we wstępie, przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, uzyskują zgodę na wyjazd zagraniczny przewodniczącego wojewódzkiej rady narodowej, a na wyjazd krajowy kierownika jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad przedsiębiorstwem finansującym wyjazd.

§ 4. Traci moc:

— okólnik nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 lutego 1962 r. w sprawie składania wniosków o wyrażenie zgody na wyjazdy krajowe i zagraniczne finansowane przez przedsiębiorstwa. (Dz. Urz. MBiPMB nr 4, poz. 13);
— pismo okólne nr 13 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 marca 1962 r. w sprawie składania wniosków o wyrażenie zgody na wyjazdy krajowe i zagraniczne finansowane przez przedsiębiorstwa. (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 16).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1963 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 103 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 czerwca 1963 r.

INSTRUKCJA

w sprawie wyjazdów finansowanych przez przedsiębiorstwa

1. Wstęp

1.1. Wyjazdy mogą mieć wyłącznie związek z działalnością racjonalizatorską i wynalazczością pracowniczą. Wyjazdy te mogą być zagraniczne i krajowe.

1.2. W wyjazdach, o których mowa w pkt. 1.1., mogą brać udział jedynie racjonalizatorzy i aktywiści ruchu wynalazczego, będący pracownikami przedsiębiorstwa finansującego wyjazd.

1.3. Przez racjonalizatorów należy rozumieć pracowników posiadających odznaki „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji" lub „Racjonalizatora Produkcji" oraz pracowników, których projekty wynalazcze, w rozumieniu obowiązujących przepisów w zakresie wynalazczości pracowniczej, zostały przyjęte do zastosowania. Do tej grupy zalicza się też pracowników, których projekty wynalazcze są w stadium opracowywania z tym jednak zastrzeżeniem, że pracownicy ci mogą brać udział tylko w wyjazdach krajowych i to w przypadku, jeśli wyjazd może przyczynić się do lepszego rozwiązania będącego w opracowaniu projektu wynalazczego.

1.4. Przez aktywistów ruchu wynalazczego należy rozumieć pracowników wyróżniających się swoją działalnością w zakresie wynalazczości, a w szczególności zasłużonych działaczy klubów techniki i racjonalizacji oraz zasłużonych pracowników służb wynalazczości.

1.5. Wyjazdy, o których mowa w pkt. 1.1., mogą być finansowane:
— ze środków obrotowych przeznaczonych na utrzymanie klubów techniki racjonalizacji i popularyzacji wynalazczości zwanych dalej „środkami na wynalazczość",
— z funduszu zakładowego.

1.6. Koszty wyjazdów zagranicznych, o których mowa w pkt. 1.1., a pokrywane ze środków na wynalazczość, nie powinny w zasadzie przekraczać 2500 zł na osobę.

1.7. Koszty wyjazdów krajowych, o których mowa w pkt. 1.1., a pokrywane ze źródeł, o których mowa w pkt. 1.5., powinny być ustalane na warunkach obowiązujących przy krajowych delegacjach służbowych.

1.8. Finansowanie wyjazdów z funduszu zakładowego może obejmować całość lub część kosztów wyjazdów, w zależności od uchwały konferencji samorządu robotniczego.

Tryb postępowania przy wyjazdach finansowanych z funduszu zakładowego określa ust. 3 pisma okólnego nr 243 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1961 r. w sprawie wyjazdów krajowych i zagranicznych finansowanych przez przedsiębiorstwa (Mon. Pol. nr 98, poz. 416).

1.9. Przy wyjazdach zagranicznych, o których mowa w pkt. 1.6. i 1.8., ilość dewiz na tzw. „kieszonkowe" nie powinna przekraczać 25% diety służbowej obowiązującej dla danego kraju.

1.10. Ustala się następujące zasady ilościowe, obowiązujące przy wyjazdach zagranicznych:

a) w ciągu jednego roku kalendarzowego może wziąć udział w wyjazdach najwyżej 25% ilości racjonalizatorów zatrudnionych w danym przedsiębiorstwie,

b) w wyjazdach może wziąć udział tylko 1 aktywista na 5 wyjeżdżających racjonalizatorów danego przedsiębiorstwa,

c) między wyjazdami zagranicznymi tego samego racjonalizatora lub aktywisty musi minąć co najmniej okres 2-letni.

Powyższe zasady ilościowe obowiązują dla wyjazdów finansowanych ze środków racjonalizacji i funduszu zakładowego — łącznie.

1.11. Czas nieobecności w przedsiębiorstwie pracowników biorących udział w wyjazdach, o których mowa w pkt. 1.1., nie jest zaliczany na poczet urlopów wypoczynkowych.

2. Tryb zgłaszania wniosków

2.1. Przedsiębiorstwa uzgadniają, przed zgłoszeniem wniosków wyjazdowych do zjednoczenia, organizację wyjazdów, o których mowa w pkt. 1.1., z odpowiednim biurem podróży lub organizacją turystyczną.

2.2. Przedsiębiorstwa składają do zjednoczenia wnioski wyjazdowe co najmniej na 1 miesiąc przed uzgodnionym z biurem podróży lub z organizacją turystyczną terminem złożenia w tym biurze lub organizacji zlecenia na organizację wyjazdu.
Wnioski wyjazdowe powinny być złożone w 3 egzemplarzach według wzoru BWZ-R1. Wnioski powinny być zaopatrzone w stwierdzenie biura podróży lub organizacji turystycznej, że podejmuje się ono organizacji wyjazdu specjalistycznego.

2.3. Zjednoczenie, po analizie wniosków zawiadamia wnioskodawców o decyzji dyrektora zjednoczenia.
Jeden egzemplarz wniosku z decyzją, zjednoczenie przesyła do Biura Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, drugi egzemplarz przesyła do Departamentu Kadr, a trzeci egzemplarz zjednoczenie przechowuje w swoich aktach.

2.4. Tryb postępowania podany w pkt. 2.1., 2.2. i 2.3. obowiązuje również przy składaniu wniosków przez międzyzakładowe kluby techniki i racjonalizacji.

3. Sprawozdawczość z wyjazdów finansowanych przez przedsiębiorstwa

3.1. Przedsiębiorstwa, których pracownicy brali udział w wyjazdach zagranicznych, o których mowa w pkt. 1.1., składają dyrektorowi swego zjednoczenia, w terminie 1-no miesięcznym od daty powrotu uczestników wyjazdu, sprawozdanie według wzoru BWZ-R2, w 3 egzemplarzach.

3.2. Zjednoczenie przesyła sprawozdanie, o którym mowa w pkt. 3.1., wraz z wnioskami do Biura Współpracy Gospodarczej z Zagranicą.

3.3. Biuro Współpracy Gospodarczej z Zagranicą sporządza w terminie do 15 lutego każdego roku — zbiorczą ocenę zagranicznych wyjazdów finansowanych przez przedsiębiorstwa i przedkłada Kolegium Ministerstwa wraz z rocznym sprawozdaniem z współpracy gospodarczej z zagranicą.

Wzór BWZ-R1
przesyła się w 2 egzemplarzach do Zjednoczenia

....
Przedsiębiorstwo składające wniosek

WNIOSEK
o zatwierdzenie wyjazdu zagranicznego

1. Ilość racjonalizatorów pracujących w przedsiębiorstwie:	2. Zalimitowana ilość racjonalizatorów na wyjazd w b.r. (25% poz. 1):	3. Ilość racjonalizatorów, którzy w b. roku już wyjechali za granicę:	4. Kraj (e) do których wyjazd ma nastąpić:

l. p.	Charakter kandydata	Imię i nazwisko	Zajmowane stanowisko	Znajomość języków obcych	**Ilość przyjętych do zastosowania projektów wynalazczych,** których twórcą lub współtwórcą jest kandydat i korzyści względnie krótka charakterystyka działalności aktywisty	Koszt całkowity wyjazdu na danego kandydata	Z jakich środków wyjazd ma być finansowany	Wysokość nakładów ze środków na wynalazczość lub funduszu zakładowego na danego kandydata	Decyzja dyrektora zjednoczenia
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
	R—racjonalizator A—aktywista								

15 Stwierdzenie biura podróży lub organizacji turystycznej o podjęciu się organizacji specjalistycznego wyjazdu*)

*) Bez wypełnienia rubryki 15 wniosek nie będzie rozpatrywany.

.... Data .... podpis dyrektora przedsiębiorstwa

.... data, pieczątka .... podpis biura podróży lub organizacji turystycznej

Wzór BWZ-R2
Przesyła się w 3 egzemplarzach do Zjednoczenia w terminie 1 miesiąca po przyjeździe

....
Przedsiębiorstwo, którego pracownicy brali udział w wyjeździe finansowanym przez to przedsiębiorstwo.

SPRAWOZDANIE
z zagranicznego wyjazdu finansowanego z środków racjonalizacji *) / funduszu zakładowego

1. Kraj, do którego nastąpił wyjazd:

2. Okres pobytu:

3. Uczestnicy wyjazdu:

4. Krótki opis obiektów (z dziedziny techniki budowlanej), które uczestnicy zwiedzili

5. Korzyści jakie uzyskali uczestnicy wyjazdu:

.... Podpis kierownika wyjazdu .... Data .... Podpis dyrektora przedsiębiorstwa

6. Wnioski Zjednoczenia:

.... Data .... Podpis dyrektora zjednoczenia

Niepotrzebne skreślić.

43.

ZARZĄDZENIE nr 104 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 5 czerwca 1963 r.

w sprawie powołania i trybu działania Komisji Wynalazczości w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Bydowlanych

(znak: TE-13)

Na podstawie § 26 ust. 2 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie zasad organizowania, kierowania i koordynacji spraw wynalazczości, rozpowszechniania projektów wynalazczych oraz zasad wynagradzania i finansowania w zakresie wynalazczości (Mon. Pol. nr 18, poz. 100) oraz uchwały nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Mon. Pol. nr A-30, poz. 442), w porozumieniu z Zarządami Głównymi Związków Zawodowych: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego oraz Pracowników Przemysłu Chemicznego — zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się Komisję Wynalazczości przy Departamencie Techniki zwaną dalej „Komisją".

§ 2. Do zadań Komisji należy:

1) ocena zgłaszanych przez dyrektorów zjednoczeń (zarządów) lub ich zastępców albo przez pracowników ministerstwa projektów wynalazczych, mogących mieć zastosowanie w nadzorowanych jednostkach i stawianie wniosków co do wysokości wynagrodzenia dla twórców (§ 33 ust. 1 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.);
2) opiniowanie odwołań od decyzji dyrektora zjednoczenia (zarządu) w przypadku odrzucenia projektu wynalazczego lub przyznania nieodpowiadającego twórcy wynagrodzenia, jeżeli twórcą jest zastępca lub kierownik przedsiębiorstwa, w którym projekt znajdzie zastosowanie (§ 32 ust. 2 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.);
3) opiniowanie skarg i wniosków o uchylenie przez Ministra w trybie nadzoru decyzji dotyczących wynalazczości;
4) ocena projektów wynalazczych przeznaczonych do rozpowszechnienia, ustalanie wykazów wynalazków, wzorów użytkowych i ważniejszych projektów racjonalizatorskich i stawianie wniosków w przedmiocie ich rozpowszechnienia (§ 42 ust. 2 i § 47 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.);
5) stawianie wniosków w sprawie udzielania twórcom projektów wynalazczych zezwoleń na zgłoszenie przez nich wynalazków do opatentowania lub wzorów użytkowych do rejestracji we własnym imieniu albo na przepisanie na rzecz twórcy praw ze zgłoszenia wynalazków do opatentowania lub do rejestracji wzorów użytkowych lub praw z patentu udzielonego na wynalazek lub rejestracji wzoru użytkowego (§ 34 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.);
6) opiniowanie wniosków w przypadkach, gdy twórcą projektu wynalazczego jest zastępca lub dyrektor przedsiębiorstwa, w którym projekt znajdzie zastosowanie jeśli przedmiotem tych wniosków jest:
   a) zatwierdzenie wynagrodzenia przekraczającego kwotę 50 000 zł (§ 70, ust. 2 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.);
   b) podwyższenie wynagrodzenia w przypadkach określonych w §§ 64, 67 i 68 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.;
7) przygotowanie wniosków dla Ministra w sprawie wysokości wynagrodzenia (§ 70 ust. 3 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.) oraz w przypadkach określonych w pkt. 6 lit. b), gdy twórcą projektu wynalazczego jest zastępca lub dyrektor zjednoczenia (zarządu), albo pracownik ministerstwa jeśli projekt może mieć zastosowanie w podległych jednostkach;
8) opiniowanie wniosków o podwyższenie wynagrodzenia w przypadkach określonych w §§ 67 i 68 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.;
9) opiniowanie wniosków w przedmiocie przedłużenia okresu wypłaty wynagrodzenia w przypadku określonym w § 75 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.;
10) opiniowanie odwołań od decyzji zjednoczenia, dotyczących ustalenia efektów lub wysokości wynagrodzenia (§ 86 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.);
11) przygotowanie wniosków dla Ministra w sprawie efektów ekonomicznych lub wysokości wynagrodzenia w przypadkach określonych w § 87 ust. 2 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. oraz w sprawie tymczasowego wynagrodzenia (§ 78 ust. 1 cytowanej uchwały).

§ 3. 1. W skład Komisji wchodzą:

Przewodniczący	— mgr inż. Edward Maszczyński Wicedyrektor Departamentu Techniki
Zastępcy Przewodniczącego:	— mgr inż. Zdzisław Żuchowski Wicedyrektor Departamentu Techniki
	— mgr inż. Józef Korngut Wicedyrektor Departamentu Techniki
Członkowie:	— przedstawiciel zarządu głównego właściwego związku zawodowego
	— naczelnik wydziału wynalazczości w Departamencie Techniki
	— wyznaczony przez Przewodniczącego pracownik wydziału wynalazczości w Departamencie Techniki, jako sekretarz

Ponadto na zaproszenie Przewodniczącego w skład Komisji wchodzi przedstawiciel zarządu głównego właściwego stowarzyszenia technicznego Naczelnej Organizacji Technicznej.

2. Do składu Komisji Przewodniczący powołuje w charakterze członka pracownika Departamentu Techniki, specjalistę tej branży, zakresu której dotyczy rozpatrywane zagadnienie.

3. Ponadto w skład Komisji mogą wchodzić na zaproszenie przewodniczącego przedstawiciele instytutów i biur projektów. Mogą być zapraszani na posiedzenie Komisji w miarę potrzeby przedstawiciel zainteresowanego zjednoczenia lub jednostki równorzędnej i zakładu, w którym projekt ma być lub jest realizowany.

§ 4. 1. W posiedzeniach Komisji mogą brać udział rzeczoznawcy zaproszeni w miarę potrzeby przez przewodniczącego Komisji.

2. Na posiedzenie Komisji należy zapraszać w celu udzielenia wyjaśnień twórcę projektu, który nie bierze udziału w obradach komisji.

§ 5. 1. Posiedzenie Komisji zwołuje przewodniczący Komisji w miarę potrzeby.

2. Komisja wydaje opinie w formie uchwały.

3. Uchwały zapadają większością głosów, a w razie równości decyduje głos przewodniczącego.

4. Uchwały i wnioski podpisuje przewodniczący.

5. Dla ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków Komisji w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

§ 6. Uchwały wraz z odpowiednimi wnioskami Przewodniczący Komisji przedstawia:

a) właściwemu wiceministrowi w przypadkach, o których mowa w § 2 pkt. 1), 2), 3), 5), 6), 7), 8), 9), 10) i 11), w celu podjęcia decyzji,

b) Dyrektorowi departamentu w sprawach, o których mowa w § 2 pkt. 4), do zatwierdzenia.

§ 7. Za udział w posiedzeniach Komisji odbytych poza godzinami służbowymi przysługuje wynagrodzenie:

Przewodniczącemu Komisji	— 57 zł
Członkom i rzeczoznawcom po	— 38 zł

§ 8. Przewodniczący ma prawo zlecić w przypadkach uzasadnionych opracowywanie referatów, koreferatów itp. specjalistom z zakresu dziedzin, stanowiących przedmiot działania Komisji.

§ 9. Wydatki związane z działalnością Komisji, pokrywane są z budżetu Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 2 z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie powołania i trybu działania Komisji Wynalazczości w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 1 poz. 1).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1963 r.

MINISTER
M. Olewiński

44.

ZARZĄDZENIE nr 108 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 11 czerwca 1963 r.

w sprawie zapobiegania awariom i pożarom oraz trybu postępowania w przypadku ich powstania.

(znak: MT-8-10-63)

W celu zapobiegania awariom i pożarom w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. We wszystkich jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych, wprowadza się do ścisłego stosowania „instrukcję profilaktyki przeciwawaryjnej i przeciwpożarowej, trybu postępowania w przypadku powstania awarii bądź pożaru oraz sprawozdawczości w tym zakresie", stanowiącą załącznik do zarządzenia *).

§ 2. Jednostki organizacyjne określone w § 1 zobowiązane są do sporządzania i wysyłania w oznaczonych terminach sprawozdań i zawiadomień wymienionych w instrukcji, o której mowa w § 1.

§ 3. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 1, powołają stale działające komisje awaryjno-pożarowe, do zadań których należeć będzie:

a) badanie przyczyn powstawania awarii bądź pożaru i ustalenie winnych;

b) składanie wniosków zmierzających do bezzwłocznego usunięcia awarii;

c) prowadzenie ciągłej akcji uświadamiającej wśród załóg o sposobach zapobiegania i zwalczania awarii i pożarów;

d) ustalanie kierunków i zakresu akcji profilaktycznej zapobiegającej awariom i pożarom;

e) analizowanie i ocena strat produkcyjnych i majątku trwałego wynikłych wskutek awarii bądź pożaru;

f) sporządzanie protokółów awaryjnych i pożarowych.

§ 4. Całość spraw związanych z awariami i pożarami prowadzą służby mechaniczno-energetyczne.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1963 r.

§ 6. Traci moc: ust. 2 § 4 zarządzenia nr 195 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 września 1961 r. w sprawie poprawy stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

MINISTER
M. Olewiński

45.

OKÓLNIK nr 19 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 czerwca 1963 r.

w sprawie opracowania instrukcji o gospodarce odpadami i złomem metali

(znak: ZA-ME-148-2-63)

W celu usprawnienia gospodarki odpadami i złomem metali, a w szczególności metali nieżelaznych oraz ujednolicenia kontroli uzysku tych surowców — ustala się, co następuje:

1. Zjednoczenia i zarządy podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, w których zgrupowane przedsiębiorstwa zużywają wytwory hutnicze (hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych) i wyroby metalowe oraz uzyskują odpady i złom metali, zobowiązuje się do niezwłocznego opracowania i wprowadzenia w życie instrukcji szczegółowych w sprawie gospodarki odpadami i złomem metali. Instrukcje powinny uwzględniać specyficzne potrzeby i warunki przedsiębiorstw, dla których zostaną opracowane.

---

*) Załącznik zostanie rozesłany zainteresowanym.

2. Instrukcje szczegółowe, o których mowa w ust. 1, należy opracować na podstawie zasad instrukcji ramowej w sprawie gospodarki odpadami i złomem metali w zakładach przemysłowych, zatwierdzonej przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych zarządzeniem z dnia 22 grudnia 1962 r. (wydawnictwo — „Centrozłom", Katowice 1963 r.), stanowiącej załącznik do niniejszego okólnika *).

3. Instrukcje szczegółowe powinny podawać system kontroli stosowania przepisów o gospodarce odpadami i złomem metali.

4. Dyrektorzy przedsiębiorstw wyznaczą pracowników odpowiedzialnych za zużycie metali nieżelaznych oraz rozliczanie ich zużycia i uzysku odpadów i złomu tych metali.

5. Przy opracowywaniu instrukcji szczegółowych, o których mowa w ust. 1, należy mieć na uwadze przepisy regulujące gospodarkę materiałową, a mianowicie:

1) zarządzenie nr 85 Ministra Budownictwa z dnia 4 kwietnia 1957 r. w sprawie instrukcji o gospodarce magazynowej w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa (nie publikowane),

2) zarządzenie nr 90 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 czerwca 1957 r. w sprawie rozliczeń zużycia materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 2, poz. 10),

3) zarządzenie nr 417 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 listopada 1958 r. w sprawie gospodarki magazynowej w przedsiębiorstwach przemysłowych i usługowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 16, poz. 110),

4) zarządzenie nr 88 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 kwietnia 1960 r. w sprawie zmiany instrukcji o gospodarce magazynowej dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych. (Dz. Urz. MBiPMB nr 6, poz. 33),

5) zarządzenie nr 369 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 października 1962 r. w sprawie zbiórki i dostaw złomu stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów. (Dz. Urz. MBiPMB nr 16, poz. 71).

MINISTER
M. Olewiński

*) Instrukcję roześle zainteresowanym Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa i PMB.

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 19 z 6.V.63 r. **poz. 103** rozporządzenie Rady Ministrów z 25.IV.63 r. w sprawie zatrudniania dokumentalistów służby informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej oraz bibliotekarzy dyplomowanych w instytutach naukowo-badawczych;

poz. 106 obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z 8.IV 1963 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu prawa o notariacie.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 35 z 29.IV.63 r. **poz. 175** obwieszczenie Ministra Finansów z 8.IV.63 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym;

poz. 176 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 17.IV.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

w nr 36 z 2.V.63 r. **poz. 179** zarządzenie Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 24.IV.63 r. zmieniające zarządzenie w sprawie przekazania uspołecznionym zakładom pracy niektórych czynności z zakresu rent;

w nr 37 z 4.V.63 r. **poz. 182** zarządzenie nr 62 Prezesa Rady Ministrów z 22.IV.63 r. w sprawie zasad realizacji i zmian w planie inwestycyjnym na rok 1963;

poz. 183 zarządzenie Ministra Finansów z 3.IV.63 r. w sprawie zasad finansowania kosztów związanych z dopełnieniem obowiązków wynikających z gwarancji;

w nr 39 z 15.V.63 r. **poz. 193** zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 16.IV.63 r. w sprawie rozliczania się z zakończonych zadań inwestycyjnych (lub ich części) i z osiągniętych efektów gospodarczych;

poz. 194 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 25.IV.63 r. w sprawie szczegółowych zasad zaliczania lat pracy do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień do dodatku za wysługę lat w instytutach naukowo-badawczych;

w nr 41 z 21.V.63 r. **poz. 205** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 6.V.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm;

w nr 42 z 27.V.63 r. **poz. 206** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z 10.V.63 r. w sprawie wytycznych dotyczących stosowania przepisu art. 90 ust. 1 Prawa wynalazczego;

w nr 43 z 29.V.63 r. **poz. 209** zarządzenie nr 74 Prezesa Rady Ministrów z 23.V.63 r. w sprawie komisji oceniających prawidłowość ustalania zasobów złóż kopalin, zasobów podziemnych i warunków geologicznych dla potrzeb budownictwa;

w nr 44 z 30.V.63 r. **poz. 221** zarządzenie Ministra Komunikacji z 18.V.63 r. w sprawie norm przebiegu międzynaprawczego pojazdów samochodowych;

poz. 223 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 16.V.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

w nr 45 z 1.VI.63 r. **poz. 225** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 25.V.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm;

w nr 46 z 6.VI.63 r. **poz. 227** zarządzenie Ministra Finansów z 13.V.63 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat niektórych przedsiębiorstw, zjednoczeń i ministerstw;

w nr 47 z 10.VI.63 r. **poz. 238** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 4.VI.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 89 z 27.IV.63 r. znak: Pr-2636/63 w sprawie realizacji zadań budowy Zakładów Azotowych im. F. Dzierżyńskiego w Tarnowie w latach 1963—1965;
2. nr 90 z 29.IV.63 r. znak: Pr-1986/63 w sprawie realizacji zadań w zakresie budów energetycznych w latach 1963—1965;
3. nr 93 z 9.V.63 r. znak: OR-4-033-P2/63 w sprawie zmiany zarządzenia o połączeniu przedsiębiorstw państwowych Kujawskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego i Zakłady Przemysłu Wapienniczego Bielawy w Budowie;
4. nr 96 z 25.V.63 r. znak: OR4-033-P14/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Poznańska Centrala Materiałów Budowlanych;
5. nr 97 z 25.V.63 r. znak: OR4-033-P7/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Bolesławickie Zakłady Kamienia Budowlanego;
6. nr 98 z 25.V.63 r. znak: OR4-033-P6/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcji Kruszyw Mineralnych i Lekkich w Katowicach;
7. nr 99 z 25.V.63 r. znak: OR4-033-P6/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Warszawskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa;
8. nr 101 z 1.VI.63 r. znak: OR4-033-P4/63 w sprawie zmiany zarządzenia o połączeniu przedsiębiorstw państwowych Krotoszyńskie Zakłady Ceramiki Budowlanej i Witaszyckie Zakłady Ceramiki Budowlanej;
9. nr 102 z 1.VI.63 r. znak: OR4-033-P12/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Opolskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Przemysłu Materiałów Budowlanych (Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Cementowego);
10. nr 105 z 7.VI.63 r. znak: MT-9/0514/63 w sprawie ograniczenia zużycia energii elektrycznej w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 grudnia 1963 r.;
11. nr 106 z 7.VI.63 r. znak: MT-10/0514/63 w sprawie zwiększenia oszczędności paliw i energii w przemyśle materiałów budowlanych w 1963 r.;
12. nr 107 z 8.VI.63 r. znak: ZP/6/63 w sprawie przekształcenia Zawodowej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Koszalińskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Koszalinie w Zasadniczą Szkołę Budowlaną dla Pracujących Koszalińskiego Zjednoczenia Budownictwa w Koszalinie.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu

13. z 20.IV.63 r. w sprawie usunięcia skutków pożaru w Chłodni Składowej w Krakowie.

Zarządzenie Ministrów: Przemysłu Ciężkiego oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

14. z 11.V.63 r. w sprawie zabezpieczenia dostaw maszyn i urządzeń dla potrzeb przemysłu cementowego w latach 1963—1980.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Górnictwa i Energetyki

15. z 15.V.63 r. w sprawie zapewnienia wykonania w 1963 r. planu inwestycyjnego w zakresie budowy zapory i elektrowni na rzece San w Solinie.

Okólniki Ministra:

16. nr 15 z 13.V.63 r. znak: GM/1/49/3/63 w sprawie udziału pracowników resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w Problemowym Zjeździe Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa;
17. nr 18 z 27.V.63 r. znak: OR?-032/63 w sprawie podziału kompetencji kierownictwa resortu Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 424

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Administracyjno-Budżetowy nr 1529-91-867. Cz. 8. Dział 7. Rozdział 3”.

Cena zł 2.

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Zakł. Graf. „Tamka”. W-wa. Nakł. 9500+25 egz. Zam. 1205/63. L-79.